

**RAMOWY REGULAMIN
ORGANIZACJI I TRYBU DZIAŁANIA
SĄDÓW LEKARSKO-WETERYNARYJNYCH**

Preambuła

Niniejszy „Ramowy regulamin organizacji i trybu działania sądów lekarsko-weterynaryjnych” jest realizacją uchwały nr 11/2009/VIII z dnia 26 czerwca 2009 r. VIII Krajowego Zjazdu Lekarzy Weterynarii.

Postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej lekarzy weterynarii jest jednym z postępowań dyscyplinarnych, których celem jest między innymi reakcja samorządu zawodowego na działania sprzeczne z prawem, ale także z zasadami etyki zawodowej obowiązującymi członków określonej społeczności zawodowej.

Postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej jest też środkiem oddziaływania prewencyjnego i profilaktycznego na członków określonej korporacji, a więc jest narzędziem mającym zapobiegać zachowaniom naruszającym normy prawa lub normy etyczne.

Postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej jest wyrazem demokratycznych zasad społeczeństwa, do których należy także wymiar sprawiedliwości.

Postępowanie to jest bowiem szansą, by wymiar sprawiedliwości, w ograniczonym co prawda zakresie, mógł należeć bezpośrednio do określonej społeczności. Postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej to także wyraz rezygnacji Państwa z prawa karania (*ius puniendi*) w określonych sprawach.

Fakt owej rezygnacji nie może jednak oznaczać, że postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej może być prowadzone w sposób sprzeczny z systemem prawa powszechnie obowiązującego w Rzeczypospolitej Polskiej.

Zarówno Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej, jak też prawo o ustroju sądów powszechnych wyraźnie stanowią, że w zakresie orzekania sędziowie są niezawisli i podlegają wyłącznie Konstytucji RP oraz ustawom.

Niniejsze zapisy mogą stanowić wyłącznie materiał pomocniczy przy poznawaniu prawa obowiązującego w postępowaniu w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej lekarzy weterynarii.

CZĘŚĆ OGÓLNA

Przepisy ogólne

§ 1

Regulamin określa zadania sądu lekarsko-weterynaryjnego okręgowych izb lekarsko-weterynaryjnych tryb postępowania przed sądami lekarsko-weterynaryjnymi oraz podstawowe zasady obsługi kancelaryjnej sądu.

§ 2

Użyte w regulaminie określenia oznaczają:

1. „k.p.a.” – kodeks postępowania administracyjnego

2. „k.p.k.” – kodeks postępowania karnego;
3. „obwiniony lekarz weterynarii” - lekarza weterynarii przeciwko któremu został sporządzony wniosek o ukaranie przez rzecznika odpowiedzialności zawodowej lub wydane zostało nieprawomocne orzeczenie;
4. „pokrzywdzony” – osobę fizyczną, prawną lub inną jednostkę organizacyjną nie posiadającą osobowości prawnej, której dobro zostało bezpośrednio naruszone lub zagrożone działaniem lub zaniechaniem lekarza weterynarii;
5. „sąd lekarsko-weterynaryjny” – Krajowy Sąd Lekarsko-Weterynaryjny lub sąd okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej;
6. „sąd I instancji” – sąd okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej, a także Krajowy Sąd Lekarsko-Weterynaryjny orzekający jako sąd I instancji.
7. „sąd II instancji” – Krajowy Sąd Lekarsko-Weterynaryjny rozpoznający środki odwoławcze od orzeczeń wydawanych przez sądy I instancji;
8. „rzecznik odpowiedzialności zawodowej” – Krajowy lub okręgowy rzecznik odpowiedzialności zawodowej lub jego zastępca;
9. „przewodniczący sądu” – odpowiednio przewodniczącego okręgowego sądu lekarsko-weterynaryjnego lub Krajowego Sądu Lekarsko-Weterynaryjnego;
10. „skład orzekający” – wyznaczony skład sędziów sądu rozpoznający sprawę;
11. „przewodniczący składu orzekającego” – członka składu orzekającego wyznaczonego przez przewodniczącego sądu, kierującego rozprawą i czuwającego nad jej prawidłowym i sprawnym przebiegiem.

§ 3

Zadaniem sądów lekarsko-weterynaryjnych jest rozpoznawanie spraw dotyczących odpowiedzialności zawodowej lekarzy weterynarii, na podstawie przepisów ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (Dz. U. z 2009 r. nr 93 poz. 767), kodeksu postępowania karnego, rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 29 lipca 1993 r. w sprawie odpowiedzialności zawodowej lekarzy weterynarii (Dz. U. Nr 79, poz. 371), Kodeksu Etyki Lekarza Weterynarii, a w pozostałych sprawach na podstawie kodeksu postępowania administracyjnego.

§ 4

1. Sąd lekarsko-weterynaryjny jest organem okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej prowadzącej postępowanie w sprawach odpowiedzialności zawodowej członków samorządu lekarzy weterynarii za czyny sprzeczne z zasadami etyki lekarza weterynarii oraz z przepisami prawnymi dotyczącymi wykonywania zawodu lekarza weterynarii.

2. Członkowie sądu okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej nie mogą być członkami innych organów tej izby, z wyjątkiem pełnienia funkcji delegata na okręgowy zjazd lekarzy weterynarii i Krajowy Zjazd lekarzy Weterynarii.
3. Członek sądu lekarsko-weterynaryjnego nie może pełnić swojej funkcji w okresie, kiedy przeciw niemu toczy się postępowanie karne lub postępowanie w sprawie odpowiedzialności zawodowej.
4. Na członków sądów lekarsko-weterynaryjnych mogą kandydować lekarze weterynarii wykonujący zawód nieprzerwanie co najmniej przez siedem lat.
5. Siedzibą sądu jest siedziba okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej.

§ 5

1. Pierwsze posiedzenie nowo wybranych członków sądu zwołuje odpowiednio prezes okręgowej rady lekarsko-weterynaryjnej albo Prezes Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej, w porozumieniu z ustępującym przewodniczącym sądu, w ciągu 30 dni od dnia wyboru członków sądu. W pierwszym posiedzeniu uczestniczy ustępujący przewodniczący sądu.
2. Członkowie sądu lekarsko-weterynaryjnego wybierają spośród siebie przewodniczącego sądu i wiceprzewodniczących w głosowaniu tajnym.

§ 6

1. Przewodniczący sądu kieruje pracą sądu oraz reprezentuje sąd na zewnątrz.
2. Przewodniczący sądu podejmuje czynności mające na celu sprawne funkcjonowanie sądu, a w szczególności:
 - 1) zaznajamia się z każdą wpływającą sprawą do sądu i wyznacza terminy posiedzeń;
 - 2) ustala składy orzekające oraz wyznacza przewodniczących tych składów;
dba o merytoryczne przygotowanie członków sądu do pracy w składach orzekających;
 - 3) zwołuje narady w celach szkoleniowych i dla omówienia spraw organizacyjnych;
 - 4) stwierdza prawomocność orzeczeń i wydaje stosowne zarządzenia dla ich wykonania;
 - 5) odpowiada na pisma wpływające do sądu oraz sygnuje pisma wychodzące;
 - 6) nadzoruje organizację i pracę kancelarii sądu;
 - 7) czuwa nad prawidłową i terminową pracą kancelarii sądu.
3. Przewodniczący sądu jest w zakresie funkcjonowania sądu zwierzchnikiem członków sądu i przełożonym dla pracowników kancelarii sądu.
4. W czasie nieobecności przewodniczącego sądu jego czynności wykonuje wskazany przez niego zastępca przewodniczącego sądu.

§ 7

Podczas wykonywania zadań członków sądu oraz pracowników biurowych obowiązują zasady poufności i zachowania tajemnicy służbowej określone odrębnymi przepisami.

§ 8

Na wniosek przewodniczącego sądu wszystkie organy izby lekarsko-weterynaryjnej są obowiązane służyć mu pomocą, a w szczególności udostępniać dokumenty i inne materiały niezbędne do prowadzenia postępowania.

Właściwość i skład sądu lekarsko-weterynaryjnego

§ 9

1. Właściwym do rozpoznania sprawy jest sąd lekarsko-weterynaryjny okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej na terenie której popełniono przewinienie, z wyłączeniem spraw określonych w art. 50 ust. 2 i 3 pkt 2 ustawy o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych.
2. Jeżeli przewinienia zawodowe objęte łącznym rozpoznaniem popełniło dwóch lub więcej obwinionych, którzy podlegają odpowiedzialności przed sądem okręgowym i Krajowym Sądem Lekarsko-Weterynaryjnym, właściwym rozpoznania sprawy jest Krajowy Sąd.

§ 10

1. Sąd lekarsko-weterynaryjny orzeka zawsze w składzie trzyosobowym,
2. W składzie orzekającym może uczestniczyć dodatkowo, bez prawa głosu, jeden z członków sądu lekarsko-weterynaryjnego, wyznaczony w charakterze sędziego rezerwowego.
3. W postępowaniu ponownym toczącym się na skutek uchylenia orzeczenia sądu I instancji przez Krajowy Sąd Lekarsko-Weterynaryjny i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania, w składzie sądu nie mogą uczestniczyć sędziowie, którzy brali udział w wydaniu w I instancji orzeczenia uchylonego.

§ 11

Przy rozdziale pracy pomiędzy sędziów przewodniczący sądu lekarsko-weterynaryjnego przestrzega zasady niezmienności składu orzekającego w toku załatwiania sprawy.

§ 12

1. Przewodniczący sądu lekarsko-weterynaryjnego jest odpowiedzialny za prawidłowość i terminowość czynności wynikających z przepisów prawa, a zwłaszcza za treść i formę

postanowień, zarządzeń i innych pism procesowych oraz rzetelność sprawozdań i ścisłość informacji.

2. Każde pismo sporządzone przez przewodniczącego sądu powinno zawierać jego imię i nazwisko, pełnioną funkcję, datę, sygnaturę sprawy, pieczętkę z określeniem sprawowanej funkcji i podpis.

§ 13

Przewodniczący sądu lekarsko-weterynaryjnego sporządza roczne sprawozdanie statystyczne.

§ 14

1. Członek składu orzekającego jest wyłączony z mocy prawa od udziału w sprawie, jeżeli ujawni się którakolwiek z okoliczności wymienionych w przepisie art. 40 § 1 k.p.k.
2. Członek sądu lekarsko-weterynaryjnego ulega wyłączeniu, jeżeli pomiędzy nim a jedną ze stron zachodzi stosunek osobisty tego rodzaju, że mógłby wywołać wątpliwości co do bezstronności tego sędziego.
3. Wniosek o wyłączenie członka składu orzekającego należy złożyć do momentu odczytania wniosku rzecznika odpowiedzialności zawodowej o ukaranie. Wniosek złożony po tym terminie pozostawia się bez rozpoznania, chyba że okoliczność uzasadniająca wyłączenie stała się stronie wiadoma później.

§ 15

W postępowaniu w sprawie wyłączenia członka sądu lekarsko-weterynaryjnego od orzekania stosować należy zasady określone w przepisie art. 42 k.p.k.

§ 16

Rozpoznając sprawę w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej lekarza weterynarii, sąd lekarsko-weterynaryjny winien mieć na względzie, by w każdej konkretnej sprawie występowały łącznie następujące przesłanki.

- 1) musi być popełniony konkretny czyn, polegający na działaniu, zaniechaniu lub kombinacji tych postaci zachowania się lekarza;
- 2) czyn ten musi być bezprawny, a więc sprzeczny z zasadami etyki weterynaryjnej albo stanowiący naruszenie przepisów o wykonywaniu zawodu lekarza weterynarii lub uchwał samorządu;
- 3) czyn musi być nacechowany szkodliwością zawodową w stopniu większym niż znikomy, a więc musi wpływać ujemnie na ocenę wykonywania zawodu lub na uczestnictwo w samorządzie;

- 4) czyn musi być zawiniony, a więc obarczony winą umyślną w postaci zamiaru bezpośredniego lub zamiaru ewentualnego albo winą nieumyślną w postaci lekkomyślności lub niedbalstwa .

§ 17

Sąd lekarsko-weterynaryjny nie orzeka w sprawach roszczeń o odszkodowanie. W takich sprawach orzeka sąd powszechny.

Kary

§ 18

Karalność przewinienia ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęło 5 lat.

§ 19

1. Sąd lekarsko-weterynaryjny może orzekać następujące kary:
 - 1) upomnienie,
 - 2) nagana,
 - 3) zawieszenie prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii na okres od trzech miesięcy do trzech lat.
 - 4) pozbawienie prawa wykonywania zawodu.
2. Okręgowy sąd lekarsko-weterynaryjny na rozprawie może wydać z urzędu lub na wniosek rzecznika odpowiedzialności zawodowej postanowienie o tymczasowym zawieszeniu prawa wykonywania zawodu.
3. Odpisy takiego postanowienia okręgowy sąd przesyła Krajowemu Sądowi Lekarsko-Weterynaryjnemu, właściwej radzie lekarsko-weterynaryjnej i zakładowi zatrudniającemu lekarza weterynarii; odpis takiego postanowienia doręcza się obwinionemu lekarzowi weterynarii z pouczeniem o przysługującym mu środku odwoławczym w postaci zażalenia.
4. Jeżeli kara tymczasowego zawieszenia prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii orzeczona została na okres dłuższy niż trzy miesiące, Krajowy Sąd Lekarsko-Weterynaryjny bada w urzędzie wymiar orzeczonej kary tymczasowego zawieszenia prawa wykonywania zawodu.
5. Postanowienie o tymczasowym zawieszeniu prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii jest natychmiast wykonalne.

6. Na postanowienie o tymczasowym zawieszeniu prawa do wykonywania zawodu lekarza weterynarii przysługuje obwinionemu i rzecznikowi odpowiedzialności zawodowej zażalenie do Krajowego Sądu Lekarsko-Weterynaryjnego.
7. Lekarz weterynarii, wobec którego sąd lekarsko-weterynaryjny orzekł w II instancji karę wymienioną w ust. 1 pkt 3 i 4 ma prawo wniesienia odwołania do właściwego, ze względu na miejsce zamieszkania obwinionego, sądu apelacyjnego – sądu pracy i ubezpieczeń społecznych w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem.
8. Do rozpoznania odwołania stosuje się przepisy kodeksu postępowania cywilnego o apelacji. Od orzeczenia sądu apelacyjnego kasacja nie przysługuje.

Strony, obrońcy i pokrzywdzeni

§ 20

1. Członkowie sądów lekarsko-Weterynaryjnych w zakresie orzekania są niezawisli i podlegają tylko ustawom oraz zasadom Kodeksu Etyki Weterynaryjnej.
2. Sąd orzeka na podstawie swego przekonania opartego na wszystkich zgromadzonych i przeprowadzonych dowodach ocenionych swobodnie z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego i zawodowego.
3. Sąd lekarsko-weterynaryjny jest obowiązany badać i uwzględniać okoliczności przemawiające zarówno na niekorzyść obwinionego lekarza weterynarii, jak też okoliczności dla niego korzystne.

§ 21

1. Rozprawa przed sądem lekarsko-weterynaryjnym jest jawna dla członków samorządu lekarsko-weterynaryjnego.
2. W razie wyłączenia jawności mogą być obecne na rozprawie, oprócz osób biorących udział w postępowaniu, po dwie osoby wskazane przez rzecznika odpowiedzialności zawodowej i obwinionego lekarza weterynarii. Jeżeli jest kilku obwinionych lekarzy weterynarii, każdy z nich może żądać pozostawienia na sali rozpraw po jednej osobie.

§ 22

1. Obwinionemu lekarzowi weterynarii przysługuje prawo do obrony, a w ramach tego prawa do składania wyjaśnień, prawa do odmowy składania wyjaśnień oraz prawo do odmowy udzielania odpowiedzi na pytania.

2. Obwinionemu lekarzowi weterynarii przysługuje prawo do składania wniosków dowodowych, udziału w czynnościach procesowych oraz do końcowego zaznajomienia się z materiałami postępowania.
3. Obwinionemu lekarzowi weterynarii przysługuje prawo do korzystania z pomocy obrońcy, którym w postępowaniu w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej może być:
 - 1) inny lekarz weterynarii nie pełniący funkcji rzecznika odpowiedzialności zawodowej lub sędziego lub
 - 2) adwokat posiadający stosowne upoważnienie do obrony.
4. Zarówno lekarz weterynarii będący obrońcą obwinionego, jak też adwokat występujący w tym charakterze mogą udzielić dalszego upoważnienia do obrony innemu lekarzowi weterynarii albo adwokatowi (tzw. substytucja).
5. W przypadku, gdy obwiniony lekarz weterynarii nie ma obrony z wyboru, sąd lekarsko-weterynaryjny wyznacza mu spośród lekarzy weterynarii obrońcę z urzędu, jeżeli zachodzi uzasadniona taka potrzeba.

§ 23

Jeżeli w sprawie występuje dwóch lub więcej lekarzy weterynarii, którzy są obwinieni, postępowanie przeprowadza się łącznie chyba, że jest to niemożliwe lub w pewnym stopniu utrudnione.

§ 24

1. Do zamknięcia postępowania dowodowego na rozprawie, strony w tym pokrzywdzony oraz obrońcy i pełnomocnicy mogą składać wnioski co do toku postępowania.
2. Po zamknięciu postępowania dowodowego istnieje możliwość jego ponownego otwarcia w celu przeprowadzenia wnioskowanego dowodu.
3. Po przeprowadzeniu tego dowodu, postępowanie dowodowe należy ponownie zamknąć.

§ 25

W postępowaniu dotyczącym odpowiedzialności zawodowej lekarzy weterynarii może zostać ustanowiony pełnomocnik pokrzywdzonego (art. 87 § 1 k.p.k.).

§ 26

1. Stronom, oraz obrońcom i pełnomocnikom udostępnia się akta postępowania i daje się możliwość sporządzania z nich odpisów.
Za zgodą przewodniczącego sądu akta sprawy mogą być udostępnione innym osobom.

2. Na wniosek obwinionego lub jego obrońcy wydaje się odpłatnie kserokopie dokumentów z akt sprawy. Kserokopie tych dokumentów mogą zostać wydane odpłatnie także innym osobom.
3. Przewodniczący sądu może w razie uzasadnionej potrzeby zarządzić wydanie odpłatnie uwierzytelnionych odpisów z akt sprawy.
4. Nie można odmówić stronie zezwolenia na sporządzenie odpisu (kserokopii) w przypadku, gdy chodzi o:
 - 1) protokół czynności, w której strona uczestniczyła (np. protokół przesłuchania);
 - 2) dokument pochodzący od niej lub sporządzony z jej udziałem.

Współdziałanie ze środkami publicznego przekazu

§ 27

Przewodniczący sądu lekarsko-weterynaryjnego współdziała ze środkami publicznego przekazu w zakresie upowszechniania informacji dotyczącej działalności sądu.

§ 28

Udzielone prasie informacje nie mogą naruszać chronionego prawem dóbr osobistych uczestników postępowania oraz szkodzić interesom prowadzonego postępowania dotyczącego odpowiedzialności zawodowej lekarzy weterynarii.

§ 29

Przewodniczący sądu lekarsko-weterynaryjnego kieruje do prasy odpowiedzi na krytykę oraz sprostowanie publikowanych wiadomości nieprawdziwych lub nieścisłych.

Przygotowanie, przebieg i porządek posiedzenia

§ 30

1. W każdej sprawie prowadzonej w postępowaniu w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej lekarza weterynarii przewodniczący sądu wydaje pisemne zarządzenie o wyznaczeniu rozprawy, w którym powołuje skład osobowy sądu, wyznacza miejsce i termin rozprawy lub posiedzenia sądu. Dla każdej sprawy wyznaczonej do rozpoznania na rozprawie lub posiedzeniu wyznacza się termin ich rozpoczęcia.
2. W zarządzeniu o wyznaczeniu rozprawy lub posiedzenia przewodniczący sądu wymienia osoby, które należy wezwać na rozprawę lub posiedzenie jak również osoby, które o rozprawie lub posiedzeniu powinny zostać zawiadomione.

3. Sprawy z udziałem tego samego rzecznika odpowiedzialności zawodowej oraz sprawy, w których występują te same osoby, należy w miarę możliwości wyznaczać na ten sam dzień i w następującej po sobie kolejności.
4. Wykaz spraw wyznaczonych do rozpoznania na rozprawie w określonym dniu umieszczony przed wejściem na salę rozpraw stanowi tzw. wokandę.

§ 31

1. Pomieszczenie, w którym ma się odbywać posiedzenie powinno spełniać wymogi niezbędne dla zachowania powagi sądu jako organu okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej.
2. W pomieszczeniu tym powinien być przygotowany stół sędziowski oraz miejsce dla rzecznika odpowiedzialności zawodowej, obwinionego lekarza weterynarii i innych osób uprawnionych do udziału w posiedzeniu.

§ 32

1. Przewodniczący składu orzekającego zajmuje miejsce środkowe za stołem sędziowskim, a pozostali sędziowie zajmują miejsca obok przewodniczącego.
2. Protokolant zajmuje miejsce przy stole sędziowskim po lewej stronie sądu, obwiniony lekarz weterynarii lub jego obrońca przed stołem sędziowskim po lewej stronie sądu, zaś rzecznik odpowiedzialności zawodowej po prawej stronie sądu.

§ 33

1. Gdy sąd wchodzi do sali rozpraw lub salę rozpraw opuszcza, wszyscy obecni na sali rozpraw, nie wyłączając rzecznika odpowiedzialności zawodowej i protokolanta wstają z miejsc.
2. W czasie odbierania przez sąd przyrzeczenia od świadka lub biegłego, wszyscy nie wyłączając sądu stoją.
3. Każda osoba która zwraca się do sądu i do której zwraca się sąd wstaje z miejsca. W uzasadnionych przypadkach, mając wzgląd na stan zdrowia uczestnika postępowania, przewodniczący składu orzekającego może zezwolić, aby osoba zwracająca się do sądu lub do której sąd się zwraca a także gdy osoba ta składa zeznanie lub wydaje opinie, siedziała.
4. W czasie ogłaszania sentencji orzeczenia sądu lekarsko weterynaryjnego wszyscy uczestnicy postępowania obecni w sali rozpraw uczestnicy postępowania – z wyjątkiem członków składu orzekającego – stoją. Na czas ogłoszenia ustnego uzasadnienia

orzeczenia przewodniczący składu orzekającego może obecnym w sali rozpraw uczestnikom postępowania zezwolić usiąść.

§ 34

1. Przewodniczący składu orzekającego kieruje rozprawą i czuwa nad jej prawidłowym przebiegiem między innymi udzielając lub odbierając głos przemawiającemu, zarządzając przerwę w rozprawie, pilnując prawidłowego sporządzenia protokołu rozprawy itp.
2. Sąd lekarsko-weterynaryjny pod kierunkiem przewodniczącego składu orzekającego dąży do wszechstronnego zbadania wszystkich istotnych okoliczności sprawy. W tym celu postanowieniem dopuszcza dowody zgłoszone przez strony.
3. Sąd może również przeprowadzić dowód z urzędu, jeśli o istnieniu takiego dowodu wie i jeśli uzna, że przeprowadzenie tego dowodu służyć będzie ustaleniu istotnych faktów i okoliczności będących przedmiotem rozpoznania w toczącym się postępowaniu.
4. Sąd postanowieniem może oddalić wniosek dowodowy strony jeżeli:
 - 1) przeprowadzenie dowodu jest niedopuszczalne;
 - 2) okoliczność, która ma być udowodniona nie ma znaczenia do rozstrzygnięcia sprawy;
 - 3) dowód jest nieprzydatny do stwierdzenia okoliczności;
 - 4) dowodu przeprowadzić się nie da;
 - 5) wniosek ewidentnie zmierza do przedłużania postępowania.

§ 35

1. Przed przesłuchaniem przewodniczący składu orzekającego sprawdza dane osobowe obwinionego, świadków lub biegłych na podstawie dowodu osobistego lub innego dokumentu stwierdzającego tożsamość lub funkcję, czyniąc o tym stosowną wzmiankę w protokole. Brak dokumentu stwierdzającego tożsamość należy również odnotować w protokole.
2. Przewodniczący sprawdza stawiennictwo stron i innych uczestników postępowania (świadków, biegłych, obrońców i pełnomocników) i ustala, czy wezwania i zawiadomienia doręczone zostały prawidłowo.
3. W przypadku niestawiennictwa osób wezwanych na rozprawę lub braku dokumentów tożsamości lub potwierdzających wykonywaną funkcję, sąd może odroczyć rozprawę, wyznaczyć nowy jej termin, zobowiązać wszystkich uczestników postępowania do stawiennictwa w nowym wyznaczonym terminie oraz wezwać określone osoby do przedstawienia odpowiednich dokumentów.

§ 36

Przewodniczący składu orzekającego sprawdza również, czy zgłaszający się jako obrońca obwinionego rzeczywiście jest osobą uprawnioną do sprawowania obrony, a więc jest lekarzem weterynarii lub adwokatem.

Doręczenia

§ 37

Wszelkie pisma procesowe bez względu na to czego dotyczą - doręcza się za zwrotnym potwierdzeniem odbioru (art. 130 k.p.k.).

§ 38

Jeżeli obecny w sądzie adresat wykazał swoją tożsamość, pismo dołącza się mu bezpośrednio, za potwierdzeniem odbioru.

§ 39

Jeżeli adresat podał jako adres do korespondencji tylko numer skrytki pocztowej, zawiadomienie o nadejściu przesyłki sądowej może być dokonane również za pośrednictwem tej skrytki.

§ 40

1. Wezwania i zawiadomienia o terminach posiedzeń powinny być wysłane w terminach umożliwiających ich doręczenie. W przypadku stwierdzenia przeszkód w doręczeniu, przewodniczący sądu zarządza ponowne doręczenie wezwań lub zawiadomień, zaś w przypadku odwołania terminu rozprawy lub posiedzenia, przewodniczący sądu zarządza zawiadomienie o tym fakcie osób uprzednio skutecznie wezwanych lub zawiadomionych.
2. Jeżeli pismo podlegające doręczeniu zostało złożone w czasie uniemożliwiającym doręczenie przed terminem posiedzenia, pismo to doręcza się na posiedzeniu, odnotowując fakt doręczenia w protokóle.
- 3.

Przesłuchania

§ 41

1. Sąd lekarsko-weterynaryjny może wzywać i przesłuchiwać obwinionego lekarza weterynarii, świadków i biegłych. Świadkowie zamieszkali poza okręgiem izby w uzasadnionych przypadkach mogą być przesłuchiwani w trybie pomocy prawnej przez właściwy miejscowo sąd lekarsko-weterynaryjny.

2. Jeżeli świadek nie może stawić się z powodu przeszkody zbyt trudnej do usunięcia, sąd lekarsko-weterynaryjny zleca jego przesłuchanie członkowi wyznaczonemu ze swego składu. Strony mają prawo brać udział w tej czynności.

§ 42

Przed rozpoczęciem przesłuchania należy świadka lub biegłego uprzedzić o odpowiedzialności karnej za zeznanie nieprawdy lub zatajenie prawdy (art. 190, § 1 k.p.k.).

§ 43

1. Utrwalenie przebiegu czynności protokołowanej za pomocą urządzenia rejestrującego obraz lub dźwięk musi następować równocześnie z protokołowaniem czynności. Nagranie przebiegu jakiegokolwiek czynności na nośniku elektronicznym nie zastępuje protokołu, a jest jedynie jego załącznikiem.
2. Utrwalony przebieg czynności w sposób określony w ust. 1 na żądanie osoby w niej uczestniczącej należy odtworzyć bezpośrednio po jej dokonaniu i fakt ten odnotować w protokole czynności.
3. W przypadku, gdy dowodem w sprawie jest zapis na nośniku informacji, z czynności odtworzenia tego zapisu sporządza się protokół.

§ 44

Obwinionemu lekarzowi weterynarii stosownie do art. 300 k.p.k. należy udzielić pouczenia o przysługującym mu prawie do obrony, w tym prawie do odmowy wyjaśnień oraz udzielania odpowiedzi na pytania, prawie do składania wniosków dowodowych oraz innych wniosków, np. dotyczących toku postępowania, prawie zadawania pytań osobom przesłuchiwanym, tudzież o prawie do wnoszenia środków odwoławczych. Udzielenie pouczenia należy odnotować w protokole. Brak takiego pouczenia nie może dla obwinionego lekarza weterynarii wywoływać negatywnych skutków proceduralnych.

§ 45

Jeśli w postępowaniu w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej świadek lub biegły nie stawił się na rozprawę bez usprawiedliwienia albo bezpodstawnie odmawia zeznań, sąd lekarsko-weterynaryjny może zwrócić się do sądu rejonowego właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania osoby wezwanej, o przesłuchanie jej w charakterze świadka lub biegłego na okoliczności wskazane przez sąd lekarsko-weterynaryjny, a protokół przesłuchania przesyłany jest sądowi lekarsko-weterynaryjnemu

CZĘŚĆ SZCZEGÓŁOWA

Postępowanie przed sądem lekarsko-weterynaryjnym

I instancji

§ 46

Wniosek o ukaranie przez sąd lekarsko-weterynaryjny może złożyć tylko rzecznik odpowiedzialności zawodowej.

§ 47

Po wpłynięciu wniosku o ukaranie, przewodniczący sądu bezzwłocznie kieruje sprawę do rozpoznania na rozprawie i wydaje stosowne zarządzenia przygotowujące rozprawę chyba, że istnieją podstawy do skierowania sprawy na posiedzenie niejawne.

§ 48

1. Przewodniczący sądu lekarsko-weterynaryjnego kieruje sprawę na posiedzenie niejawne, gdy zachodzi potrzeba wydania postanowienia o:
 - 1) umorzeniu postępowania,
 - 2) zawieszeniu postępowania
 - 3) przekazaniu sprawy rzecznikowi odpowiedzialności zawodowej w celu uzupełnienia postępowania wyjaśniającego albo
 - 4) skierowaniu sprawy do rozpoznania na rozprawie, które doręcza się stronom i pokrzywdzonemu.
2. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 1, pkt. 1-3 stronom przysługuje zażalenie do Krajowego Sądu Lekarsko-Weterynaryjnego w terminie 7 dni za pośrednictwem sądu, który wydał postanowienie; pokrzywdzonemu przysługuje zażalenie na postanowienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1.
3. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 powinno wskazywać, w jakim kierunku ma nastąpić uzupełnienie postępowania oraz określić termin zakończenia postępowania nie dłuższy niż 3 miesiące.

§ 49

Stosownie do art. 17 § 1 k.p.k. postępowanie umarza się, gdy m.in.:

- 1) czynu nie popełniono, bądź czyn nie zawiera znamion przewinienia określonego w art. 45 ustawy o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych,
- 2) osoba, której dotyczy postępowanie, nie podlega przepisom o odpowiedzialności zawodowej lekarza weterynarii (np. nie jest lekarzem weterynarii),

- 3) obwiniony zmarł,
- 4) nastąpiło przedawnienie, tj. upłynęło 3 lata od popełnienia czynu,
- 5) postępowanie co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie ukończone lub wcześniej wszczęte toczy się,
- 6) nastąpiło przedawnienie karalności.

§ 50

Postępowanie może być zawieszona:

- 1) W razie dłuższej nieobecności w kraju obwinionego lekarza weterynarii, jego psychicznej choroby lub innej ciężkiej choroby uniemożliwiającej prowadzenie postępowania – na czas trwania tej przeszkody;
- 2) W razie gdy o ten sam czyn, który stanowi przewinienie zawodowe, toczy się postępowanie karne, do czasu ukończenia tego postępowania.

§ 51

Na posiedzeniu niejawnym sąd nie może uniewinnić obwinionego.

§ 52

Jeżeli wniosek o ukaranie odpowiada warunkom formalnym, a sprawę skierowano do rozpoznania na rozprawie, przewodniczący sądu lekarsko-weterynaryjnego zarządza doręczenie jego odpisu obwinionemu lekarzowi weterynarii.

§ 53

Przewodniczący sądu wydaje zarządzenie o wyznaczeniu, w którym wskazuje:

- 1) termin i miejsce, w którym rozprawa się odbędzie,
- 2) skład orzekający z przewodniczącym tego składu,
- 3) osoby, które na rozprawę należy wezwać, w tym:
 - obwinionego lekarza weterynarii,
 - świadków i biegłych,
 - pokrzywdzonego, który występuje w sprawie jako świadek,
- 4) osoby, które należy o terminie rozprawy zawiadomić, w tym:
 - obrońcę obwinionego,
 - rzecznika odpowiedzialności zawodowej,
 - pokrzywdzonego, nie występującego w charakterze świadka.

§ 54

1. Zarówno wezwania, jak i zawiadomienia o terminie rozprawy powinny być doręczone w taki sposób, aby między datą doręczenia wezwania lub zawiadomienia, a datą rozprawy zachowany został okres co najmniej 14 dni.
2. W razie niezachowania tego terminu, obwiniony lekarz weterynarii lub jego obrońca może skutecznie żądać odroczenia rozprawy.

§ 55

1. Udział rzecznika odpowiedzialności zawodowej w rozprawie jest obowiązkowy.
2. Oskarżycielem przed sądem jest rzecznik odpowiedzialności zawodowej

§ 56

Sąd lekarsko-weterynaryjny może z ważnych powodów zarządzić przerwę w rozprawie na okres nie dłuższy niż 21 dni.

§ 57

1. Sąd lekarsko-weterynaryjny odracza rozprawę w razie:
 - 1) niestawiennictwa rzecznika odpowiedzialności zawodowej,
 - 2) usprawiedliwionego niestawiennictwa obwinionego lekarza weterynarii,
 - 3) niestawiennictwa obwinionego lekarza weterynarii, którego obecność na rozprawie uznał za konieczną,
 - 4) niestawiennictwo obwinionego lekarza weterynarii, któremu wezwanie nie zostało doręczone.
2. Sąd lekarsko-weterynaryjny może odroczyć rozprawę w razie niestawiennictwa świadka lub biegłego albo z innej ważnej przyczyny.

§ 58

Po sprawdzeniu stawiennictwa przewodniczący składu orzekającego zarządza opuszczenie sali rozpraw przez świadków. Biegli mogą pozostać na sali.

§ 59

Nie usprawiedliwione niestawiennictwo obwinionego lekarza weterynarii lub jego obrońcy na rozprawie nie stanowi przeszkody do rozpoznania sprawy chyba, że sąd lekarsko-weterynaryjny uzna ich obecność za konieczną i decyzja w tej sprawie powinna być odnotowana w protokóle.

§ 60

1. Po opuszczeniu sali rozpraw przez świadków przewodniczący udziela głosu rzecznikowi odpowiedzialności zawodowej, który odczytuje wniosek o ukaranie wraz z uzasadnieniem.
2. Po odczytaniu wniosku, przewodniczący sądu pyta obwinionego lekarza weterynarii, czy zrozumiał treść wniosku o ukaranie, czy przyznaje się zarówno do faktu popełnienia zarzucanego mu czynu jak i do winy, po czym zwraca się do obwinionego o złożenie wyjaśnień.
3. Przewodniczący składu orzekającego poucza obwinionego o przysługujących mu prawach i ciężących na nim obowiązkach związanych z toczącym się postępowaniem, a więc o tym, że obwiniony ma prawo zadawania pytań osobom przesłuchiwanym – świadkom i biegłym, może ustosunkować się do każdego przeprowadzonego dowodu, a także do składania własnych wniosków dowodowych.
4. Następnie sąd przesłuchuje świadków i biegłych, ocenia dokumenty lub przeprowadza inne dowody.

§ 61

Materiały sprawy za zgodą stron mogą być bez odczytywania uznane przez sąd lekarsko-weterynaryjny w całości lub w części za materiał dowodowy.

§ 62

1. Przewodniczący wzywa na salę świadków pojedynczo. Po wezwaniu świadka ustala jego tożsamość, zawód, wiek, stosunek do stron postępowania, a ponadto o ewentualną karalność za składanie fałszywych zeznań.
2. Jeśli świadek oświadczy, że jest osobą bliską dla jednej ze stron, przewodniczący poucza go o prawie odmowy składania zeznań, jak również o tym, że jeśli świadek ten chce zeznawać, to pod groźbą odpowiedzialności za składanie fałszywych zeznań.
3. Sąd może zwolnić świadka z obowiązku składania zeznań ze względu na szczególnie bliski stosunek osobisty łączący go z obwinionym, jeśli świadek zwróci się o to z wnioskiem do momentu rozpoczęcia swojego zeznania.
4. Przewodniczący poucza świadka lub biegłego o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, a następnie odbiera się od świadka lub biegłego przyrzeczenie o treści: **„świadomy znaczenia moich słów i odpowiedzialności przed prawem przyrzekam uroczyście, że będę mówił szczerą prawdę niczego nie ukrywając z tego, co mi jest wiadome”**

Za zgodą stron można zwolnić świadków lub biegłego z obowiązku złożenia przyrzeczenia.

3. Sąd lekarsko-weterynaryjny obowiązany jest odebrać przyrzeczenie od świadka lub biegłego, gdy strona tego zażąda.

§ 63

1. Jeśli w toku rozprawy ujawnione okoliczności wskazują na to, że obwinionemu należy zarzucić dodatkowo popełnienie innego jeszcze czynu, wówczas na wniosek rzecznika odpowiedzialności zawodowej sąd lekarsko-weterynaryjny może rozpoznać sprawę także w zakresie rozpoznania nowego ujawnionego czynu, ale tylko za zgodą obwinionego lekarza weterynarii. W przypadku braku takiej zgody, sąd lekarsko-weterynaryjny rozprawę odracza.
2. W razie odroczenia rozprawy z przyczyny określonej w ust. 1 rzecznik odpowiedzialności zawodowej wnosi nowy lub dodatkowy wniosek o ukaranie.

§ 64

1. Po zakończeniu postępowania dowodowego przewodniczący składu orzekającego udziela głosu w następującej kolejności:
 - 1) rzecznikowi odpowiedzialności zawodowej,
 - 2) obrońcy obwinionego,
 - 3) obwinionemu lekarzowi weterynarii.
2. Przed przemówieniami stron i obrońców, na wniosek pokrzywdzonego przewodniczący składu orzekającego może udzielić mu głosu.

§ 65

1. Po wysłuchaniu stron przewodniczący składu orzekającego zamyka przewód sądowy i sąd lekarsko-weterynaryjny niezwłocznie przystępuje do narady.
2. Przebieg narady i głosowania nad orzeczeniem jest tajny i nie może być protokołowany. W naradzie i głosowaniu uczestniczą tylko członkowie składu orzekającego. Sąd może wyrazić zgodę na przebywanie w pokoju narad protokolanta.
3. Podczas narady osobno omawiane są kwestie związane z ustaleniem stanu faktycznego przedmiotowej sprawy, następnie kwestie związane z winą obwinionego lekarza weterynarii i osobno kwestie dotyczące rozstrzygnięcia, w tym w szczególności kwestie związane z rodzajem kary i jej wymiarem.

§ 66

1. Sąd lekarsko-weterynaryjny wymierza karę biorąc pod uwagę stopień i postać winy, naruszenie przepisów o wykonywaniu zawodu lekarza weterynarii zasad etyki zawodowej,

skutki czynu oraz zachowanie się obwinionego przed popełnieniem przewinienia zawodowego i po jego popełnieniu.

2. Dowody sąd ocenia zgodnie z regułami wynikającymi z zasady swobodnej oceny dowodów. Ocena dowodów nie może być jednak dowolna, gdyż sąd powinien wykazać dlaczego jednym dowodom dał wiarę, a innym odmówił wiary i na jakich w tym względzie oparł się przesłankach.

§ 67

1. W razie jednoczesnego ukarania za kilka przewinień zawodowych sąd lekarsko-weterynaryjny wymierza kary za poszczególne przewinienia, a następnie wymierza jedną karę łączną za wszystkie czyny.
2. Przy orzekaniu kary łącznej, lub orzeczenia łącznego stosuje się następujące zasady:
 - 1) w przypadku orzeczenia kary upomnienia i kary nagany, wymierza się jedną karę łączną – karę nagany,
 - 2) w przypadku orzeczenia kary zawieszenia prawa wykonywania zawodu wolno w ramach kary łącznej orzec również karę nagany lub karę upomnienia,
 - 3) przy orzeczeniu za kilka przewinień kar zawieszenia prawa wykonywania zawodu, kara łączna nie może przekroczyć 3 lat,
 - 4) przy orzeczonych za kilka przewinień kar rodzajowych różnych w tym kary pozbawienia prawa wykonywania zawodu, wymierza się jedną karę łączną pozbawienia prawa wykonywania zawodu.

§ 68

1. Orzeczenie zapada większością głosów.
2. Orzeczenie musi być podpisane przez cały skład orzekający.
3. Sędzia, który głosował za uniewinnieniem obwinionego może powstrzymać się od głosowania o karze.
4. Sędzia przegłosowany może złożyć zdanie odrębne i zaznaczyć to zdanie odrębne w orzeczeniu. W takim przypadku sędzia, który złożył zdanie odrębne obowiązany jest swoje zdanie odrębne uzasadnić.

§ 69

1. Po zamknięciu rozprawy i odbyciu narady przewodniczący ogłasza stronom orzeczenie, przytaczając ustnie najważniejsze motywy orzeczenia.
2. W sprawach szczególnie zawiłych sąd lekarsko-weterynaryjny może odroczyć ogłoszenie orzeczenia na okres nie przekraczający 7 dni.

§ 70

1. Sąd lekarsko-weterynaryjny z urzędu uzasadnia na piśmie rozstrzygnięcia, od których przysługuje środek odwoławczy.

Uzasadnienie orzeczenia powinno być sporządzone w ciągu 14 dni i może być podpisane przez przewodniczącego składu orzekającego o ile sędzia nie zgłosił zdania odrębnego.

2. Odpisy orzeczeń i postanowień wraz z uzasadnieniem i pouczeniem o środkach odwoławczych i terminie ich wniesienia doręcza się stronom i pokrzywdzonemu, a jeżeli ustanowiono obrońcę, odpisy te doręcza się również obrońcy.

§ 71

1. Każde orzeczenie sądu lekarsko-weterynaryjnego powinno zawierać:

- 1) oznaczenie sądu, który je wydał oraz nazwiska członków sądu, rzecznika odpowiedzialności zawodowej i protokolanta,
- 2) datę i miejsce rozpoznania sprawy i wydania orzeczenia,
- 3) imię i nazwisko oraz inne dane określające tożsamość obwinionego,
- 4) opis zarzuczonego przewinienia zawodowego,
- 5) rozstrzygnięcie sądu lekarsko-weterynaryjnego to jest:
 - uznać obwinionego za winnego popełnienia zarzuczonego mu czynu, lub
 - uniewinnić obwinionego, lub
 - umorzyć postępowanie
- 6) uzasadnienie, które powinno zawierać między innymi:
 - ustalenie stanu faktycznego, a więc dokładne określenia przewinienia zawodowego, który sąd przyjął za podstawę orzeczenia,
 - wyjaśnienie podstawy prawnej orzeczenia,
 - przytoczenie okoliczności, które sąd miał na względzie przy wymiarze kary,
- 7) rozstrzygnięcie co do kary,
- 8) rozstrzygnięcie o kosztach postępowania.

2. Orzeczenie sądu lekarsko-weterynaryjnego uprawomocnia się po upływie terminu przewidzianego do złożenia środka odwoławczego.

§ 72

Z przebiegu rozprawy sporządza się protokół, który podpisuje przewodniczący składu orzekającego sądu lekarsko-weterynaryjnego i protokolant.

Środki odwoławcze

§ 73

Od każdego orzeczenia sądu lekarsko-weterynaryjnego I instancji, które narusza prawa strony lub szkodzi jej interesom, przysługuje środek odwoławczy w postaci odwołania.

§ 74

1. Obwinionemu lekarzowi weterynarii, rzecznikowi odpowiedzialności zawodowej, pokrzywdzonemu przysługuje prawo do odwołania od orzeczenia okręgowego sądu lekarsko-weterynaryjnego w terminie 14 dni od daty doręczenia zaskarżonego orzeczenia wraz z pouczeniem o terminie i trybie wniesienia odwołania.
2. Odwołanie może zostać wniesione do Krajowego Sądu Lekarsko-Weterynaryjnego za pośrednictwem tego sądu lekarsko-weterynaryjnego, który wydał zaskarżone orzeczenie.
3. Wniesione odwołanie wraz z pismem przewodnim oraz aktami sprawy, sąd I instancji przesyła w ciągu 7 dni do Krajowego Sądu Lekarsko-Weterynaryjnego. Strony otrzymują odpis odwołania.
4. Przewodniczący sądu wydaje zarządzenie o odmowie przyjęcia środka odwoławczego, jeśli wniesiony został po upływie terminu przez osobę nieuprawnioną lub, gdy odwołanie nie spełnia warunków formalnych i wówczas, gdy jest on niedopuszczalny.

Na zarządzenie przewodniczącego sądu przysługuje zażalenie do tego sądu w terminie 7 dni.

§ 75

Pokrzywdzonemu przysługuje odwołanie od orzeczeń kończących postępowanie w I instancji tylko w części dotyczącej winy.

Wykonywanie prawomocnych orzeczeń i wznowienie postępowania

§ 76

Sąd lekarsko-weterynaryjny I instancji przesyła najpóźniej w ciągu 14 dni od daty uprawomocnienia się orzeczenia jego odpis właściwej okręgowej radzie lekarsko-weterynaryjnej, Krajowej Radzie Lekarsko-Weterynaryjnej oraz kierownikowi zakładu pracy zatrudniającego ukaranego.

§ 77

1. O wznowieniu postępowania orzeka postanowieniem sąd, który wydał orzeczenie kończące postępowanie.
2. Na postanowienie okręgowego sądu lekarsko-weterynaryjnego przysługuje zażalenie w terminie 7 dni do Krajowego Sądu lekarsko-Weterynaryjnego.
3. Wznowione postępowanie toczy się na zasadach ogólnych.

Koszty postępowania

§ 78

1. Każde orzeczenie sądu lekarsko-weterynaryjnego powinno zawierać postanowienie o kosztach postępowania.
2. Jeżeli w orzeczeniu nie określono kosztów postępowania, określa je zarządzeniem przewodniczący sądu w terminie 14 dni od wydania orzeczenia.
3. Na zarządzenie, o którym mowa w ust. 2 przysługuje ukaranemu lekarzowi weterynarii prawo zażalenia w terminie 7 dni do sądu lekarsko-weterynaryjnego, który wydał orzeczenie.

§ 79

1. W razie wydania orzeczenia o ukaraniu, sąd lekarsko-weterynaryjny obciąża ukaranego lekarza weterynarii kosztami postępowania na rzecz izby lekarsko-weterynaryjnej, której ukarany był członkiem w czasie wniesienia wniosku o ukaranie.
2. W przypadku uniewinnienia lekarza weterynarii lub umorzenia postępowania kosztami postępowania obciąża się izbę, której członkiem był obwiniony lekarz weterynarii (Uchwała Nr 124/2009/IV z dnia 27 lutego 2009 r. o zmianie uchwały w sprawie zasad gospodarki finansowej izb lekarsko-weterynaryjnych).
3. Jeżeli jednym orzeczeniem ukarano dwóch lub więcej obwinionych lekarzy weterynarii, koszty postępowania sąd lekarsko-weterynaryjny dzieli między nich według zasad słuszności.
4. Sąd lekarsko-weterynaryjny może zwolnić ukaranego lekarza weterynarii od zwrotu kosztów postępowania w całości lub w części, jeśli uzna, że poniesienie ich byłoby dla ukaranego lub jego rodziny zbyt uciążliwe.

§ 80

1. Koszty postępowania prowadzonego przed okręgowym sądem lekarsko-weterynaryjnym wykłada właściwa okręgowa izba lekarsko-weterynaryjna.

2. Egzekucja kosztów postępowania należy do izby lekarsko-weterynaryjnej, na której rzecz koszty te zostały zasądzone.
3. Należności przypadające świadkom lub biegłym wypłaca właściwa izba lekarsko-weterynaryjna na zasadach obowiązujących w postępowaniu sądowym.

§ 81

Do kosztów postępowania należą:

- 1) koszty doręczenia wezwań i innych pism,
- 2) należności rzeczników odpowiedzialności zawodowej i członków sądu związane z postępowaniem, a w szczególności zwrot utraconych zarobków i kosztów przejazdów,
- 3) należności świadków i biegłych.

Skargi i wnioski

§ 82

Wpływające do sądu lekarsko-weterynaryjnego skargi, wnioski, o których mowa w art. 227 241 kpa, podlegają załatwieniu zgodnie z przepisami działu VIII tego kodeksu oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 2002 r. w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków (Dz. U. Nr 5, poz. 46).

Obsługa biurowa

§ 83

1. Obsługę kancelaryjną okręgowego sądu lekarsko-weterynaryjnego zapewnia okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna, w tym również wyznacza pracownika do wykonywania czynności biurowych (sekretarza).
2. Sekretarz obowiązany jest dokładnie i terminowo wykonywać polecenia przewodniczącego sądu lekarsko-weterynaryjnego.
3. Sekretarz wykonuje zarządzenia przewodniczącego sądu oraz prowadzi akta i księgi biurowe.

§ 84

Do obowiązków sekretarza należy w szczególności:

- 1) przyjmowanie nadchodzących do biura pism, opatrywanie ich datą wpływu oraz przedstawianie ich przewodniczącemu wraz z aktami sprawy,

- 2) przedstawianie pism i akt przewodniczącemu, jeżeli z powodu upływu terminu należy wydać orzeczenie lub zarządzenie,
- 3) sporządzenia wezwań i zawiadomień,
- 4) przyjmowanie interesantów i udzielanie im informacji,
- 5) przygotowanie i wysyłanie akt spraw do Krajowego Sądu Lekarsko-Weterynaryjnego,
- 6) wykonywanie innych czynności zleconych przez przewodniczącego sądu.

§ 85

Korespondencja w sprawach z zakresu odpowiedzialności zawodowej jest poufna.

§ 86

Do niniejszego regulaminu sądów izb lekarsko-weterynaryjnych dołącza się 24 wzory pism, zarządzeń, postanowień i orzeczeń ponumerowanych kolejno:

- wzór Nr 1** – Zarządzenie okręgowego sądu lekarsko-weterynaryjnego o wyznaczeniu posiedzenia niejawnego,
- wzór Nr 2** – Zarządzenie o wyznaczeniu rozprawy,
- wzór Nr 3** – Postanowienie o umorzeniu postępowania na posiedzeniu niejawnym,
- wzór Nr 4** – Postanowienie o zawieszeniu postępowania na posiedzeniu niejawnym,
- wzór Nr 5** – Postanowienie o przekazaniu sprawy rzecznikowi odpowiedzialności zawodowej na posiedzeniu niejawnym,
- wzór Nr 6** – Postanowienie o skierowaniu na posiedzeniu niejawnym sprawy do rozpoznania na rozprawie,
- wzór Nr 7** – Zarządzenie w sprawie doręczenia odpisu wniosku o ukaranie,
- wzór Nr 8** – Wezwanie do stawiennictwa na rozprawie obwinionego,
- wzór Nr 9** – Wezwanie do stawiennictwa świadka/biegłego,
- wzór Nr 10** – Zawiadomienie o terminie rozprawy,
- wzór Nr 11** – Postanowienie w sprawie przesłuchania świadka przez sąd innej izby w trybie pomocy prawnej,
- wzór Nr 12** – Pismo do sądu lekarsko-weterynaryjnego innej izby o przesłuchanie świadka w trybie pomocy prawnej,
- wzór Nr 13** – Postanowienie w sprawie zwrócenia się do Sądu Rejonowego o przesłuchanie w charakterze świadka lub biegłego,
- wzór Nr 14** – Pismo do Sądu Rejonowego o przesłuchanie świadka lub biegłego,

- wzór Nr 15** - Protokół przesłuchania świadka,
- wzór Nr 16** – Protokół rozprawy,
- wzór Nr 17** – Orzeczenie sądu – uznanie winy,
- wzór Nr 18** – Orzeczenie sądu – uniewinnienie oraz koszty postępowania,
- wzór Nr 19** – Postanowienie o odmowie przyjęcia odwołania,
- wzór Nr 20** – Postanowienie o wznowieniu postępowania,
- wzór Nr 21** – Postanowienie o tymczasowym zwieszeniu lekarza weterynarii w czynnościach zawodowych,
- wzór Nr 22** – Postanowienie o wyłączeniu od udziału w sprawie członka sądu,
- wzór Nr 23** – Doręczenie orzeczenia /postanowienia sądu wraz z uzasadnieniem,
- wzór Nr 24** – Roczne sprawozdanie statystyczne.